

Arrest

nr. 293 433 van 29 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. HARDY en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 16 oktober 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 27 december 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 februari 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 14 juni 2022 en 23 januari 2023.

1.3. Op 23 februari 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 24 februari 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...) 1992 geboren in Betulia (Antioquia). U bent hier opgegroeid. Rond uw zevende is uw moeder overleden en bent u feitelijk geadopteerd door een koppel uit Medellín, meer bepaald door een zeker B.(...) L.(...) en E.(...) d.(...) J.(...). Veel later zouden ze u ook officieel hebben geadopteerd. Uw zes broers en uw ene zus zouden door andere familieleden van u zijn geadopteerd. Na uw middelbare studies heeft u bedrijfsmanagement gestudeerd. U was nog met deze studie bezig op het moment dat u het land heeft verlaten. U zou in 2014 zijn beginnen werken. U heeft onder meer gewerkt als arbeider in een fabriek waar men deurklinken vervaardigt, als bediende in een vervoersbedrijf, als telefonische verkoper van leningen en tenslotte als bediende in de human resources sector. Sinds augustus 2019 heeft u een relatie met een zekere V.(...) C.(...) S.(...). Jullie hebben nog een tijdje samengewoond in de wijk waar zij van afkomstig is. Zij is achtergebleven in Colombia.

In september 2017 was u samen met uw toenmalige vriendin A.(...) onderweg toen omstreeks 22.00 uur een auto voor jullie beiden stopte. Er kwamen twee personen uit de wagen gestapt. Eén van hen zou u hebben vastgegrepen en tegen de muur hebben geduwd. Ze zouden u gevraagd hebben naar ‘m.(...)’ en waar deze zich ophield. U had geen idee over wie ze het hadden. Hierna zou men hebben verwezen naar de C.(...)s, een bijnaam die men destijds aan u en uw broers gaf. Men zou u vervolgens hebben laten gaan, nadat men u had laten weten dat men u in de gaten hield en dat u informatie over C.(...) diende te verschaffen, waardoor u ervan uitging dat het wellicht over één van uw broers ging. U zou na dit incident zich hebben laten verzorgen door een dokter aangezien men u aan uw oog had verwond. In de maanden die volgden, zou u regelmatig via telefoontjes of briefjes onder druk gezet zijn om info te verschaffen over uw broer.

In februari 2018 bent u naar uw broer G.(...) gereisd die altijd in Betulia is blijven wonen. U zou hem alles hebben verteld wat u was overkomen. Hij zou u gezegd hebben dat jullie broer E.(...) actief was geweest als guerillastrijder in samenwerking met een rijke familie. Hij zou ook ‘m.(...)’ of C.(...) zijn genoemd. Hij zou een belangrijke rol hebben vervuld omdat hij betrokken was geweest bij vele moorden, maar naderhand zou hij zich hebben gedistantieerd van de groepering. Omdat hij over zeer veel informatie beschikt over de groepering zou men naar hem op zoek zijn. Omdat men wist dat hij zich vroeger heel erg over u had ontfermd, zou men ervan uit gegaan zijn dat u nog steeds contact onderhield met hem. Nadat u dit alles had vernomen van uw broer G.(...) zou u teruggekeerd zijn naar Medellín. Hier zou u getracht hebben uw dagdagelijkse routines te wijzigen zodat u niet langer in beeld kwam van uw belagers. Dit zou een tijdje hebben gewerkt maar na verloop van tijd zouden de telefoontjes terug zijn begonnen. U zou uw adoptieouders op de hoogte hebben gebracht en samen zouden jullie op zoek gegaan zijn naar een oplossing. Ondertussen zou u uw huidige vriendin hebben leren kennen en zou u besloten hebben te verhuizen naar de wijk waarvan zij afkomstig was. Maar ook hier zou men vrij snel op u zijn uitgekomen en zou u opnieuw onder druk gezet zijn om informatie te geven over uw broer E.(...). In deze periode zou u ook de procedure tot officiële adoptie hebben opgestart zodat u een andere naam zou krijgen en waardoor u hoopte dat men u niet langer zou vinden als men op zoek ging naar u op basis van uw oude naam.

In december 2018 zou u contact hebben opgenomen met uw andere broers. U zou via hen hebben vernomen dat zij in het verleden ook al problemen hadden gekend omwille van jullie broer E.(...), maar niet met dezelfde intensiteit als de problemen die u had gekend.

Op 19 december 2019 was u op een gegeven moment aan het dineren met uw vriendin V.(...) bij jullie thuis toen deze laatste opmerkte dat er iemand aan jullie huis stond. U zou dichterbij gekomen zijn en vervolgens zijn aangesproken door een man die aangaf dat hun geduld op was geraakt en dat ze nog steeds geen info via u hadden bekomen over uw broer. Uw vriendin zou intussen naar de politie gebeld hebben en vervolgens ook zijn beginnen schreeuwen om hulp. Als gevolg hiervan zouden bewakers van de wijk ter plekke zijn gekomen, waarna de man samen met zijn kompaan op de moto wegscheurde. Vijf minuten later zou de politie ter plekke zijn gekomen, maar uw belagers waren al verdwenen. Naar aanleiding van dit incident zou u besloten hebben het land te verlaten.

Op 9 oktober 2021 zou u vanuit Colombia via Mexico en Spanje naar België gereisd zijn waar u op 16 oktober 2021 aankwam. Op 27 december 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u de volgende documenten voor: de overlijdensakte van uw biologische moeder, de doopakte van uw moeder, geboorteaktes van enkele van uw broers, verschillende foto's van uzelf met uw biologische broers, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een document dat bewijst dat u uw

legerdienst niet heeft gedaan, een lidkaart van een voetbalclub, documenten in verband met uw adoptie, uw paspoort en tenslotte nog enkele videobeelden die u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari liet zien.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Bleek immers dat u hier in België recent het slachtoffer bent geworden van een verkeersongeval waarbij u ernstige fysieke letsels heeft opgelopen. Omwille van deze reden werd besloten om het persoonlijk onderhoud dat op 11 november 2022 werd ingepland, te annuleren (zie administratief dossier). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 vroeg u of het voor u toegestaan was om af en toe rechtop te staan zodat u uw spieren soepel kon houden. U verklaarde uitdrukkelijk dat het niet nodig was om het persoonlijk onderhoud hiervoor stop te zetten, enkel om de mogelijkheid te krijgen om af en toe recht te staan (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 1 en 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen. Uit tal van elementen blijkt immers dat uw algemene geloofwaardigheid sterk ondermijnd wordt.

Zo verklaarde u zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als op het Commissariaat-generaal (CGVS) tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 dat het eerste incident plaatsvond in september 2017 (zie vragenlijst DVZ, vraag 5 en zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verklaarde u evenwel dat er reeds vanaf 2015 à 2016 dreigtelefoontjes en achtervolgingen waren geweest die u evenwel niet heel erg serieus nam (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 33-39). Het is erg opmerkelijk dat u hier niet naar heeft verwezen voor de DVZ noch op het CGVS tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022. Bovendien doet uw uitspraak op het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 dat u dreigtelefoontjes en achtervolgingen niet echt serieus nam omdat u deze als een spel beschouwde, de wenkbrauwen fronsen. Ook over het incident van september 2017 legde u tegenstrijdige en incoherente verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat u in september 2017 op een maandag omstreeks 22 uur onderweg was naar het huis van uw vriendin A.(...), die woonde in dezelfde wijk als uw huidige vriendin, namelijk de Manrique wijk (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 legde u heel andere verklaringen af. Zo verklaarde u niet meer te weten op welke dag van de week het incident zich zou hebben voorgedaan (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023 vraag 44) en wist evenmin te zeggen hoe laat het incident zich ongeveer afspeelde. U wist wel te zeggen dat jullie nog geen avondeten hadden gegeten en dat het al vrij donker was. U vermoedde aldus dat het wellicht na 18.30 uur was (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 50-53). U verklaarde verder tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 dat jullie kwamen van het huis van A.(...) in de Asturias wijk en dat jullie onderweg waren naar uw huis (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 43 en 47), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni in strijd hiermee verklaarde onderweg te zijn naar het huis van A.(...) dat zich in de Manrique wijk bevond (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordde u nooit gezegd te hebben dat A.(...) in dezelfde wijk woonde als V.(...) en dat er nooit gevraagd werd waar A.(...) woonde. Dat laatste klopt inderdaad: deze vraag is u niet gesteld geweest. U heeft evenwel spontane verklaringen afgelegd over de plek waar het incident zich afspeelde en waar A.(...) woonde (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Vervolgens verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 dat A.(...) net zoals u met een pistool werd bedreigd. U lichtte toe dat er met een pistool naar haar buik werd gericht terwijl bij u het pistool op uw borst was gericht (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verklaarde u dan weer uitdrukkelijk dat zij niet werd bedreigd met een pistool zoals het bij uzelf wel het geval was. U lichtte toe dat u op dat moment enkel aan A.(...) dacht en toen u zag dat ze haar niets aandeden, was het voor u ok. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022, bevestigde u inderdaad deze verklaringen te hebben afgelegd. U lichtte toe dat dit te wijten was aan uw emoties en herhaalde dat A.(...) niet met een pistool is bedreigd (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 62-66). De uitleg die u geeft om uw tegenstrijdige verklaringen te duiden, kan allerminst overtuigen. Dat u omwille van emoties flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vraag of uw toenmalige vriendin al dan niet werd bedreigd met een pistool, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit

verband. Ook in verband met het dreigement ten aanzien van uzelf legde u tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat men een pistool naar uw borst had gericht (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 dan weer verklaarde dat het pistool gericht was op uw maag/buik. Nadat u hiermee werd geconfronteerd, bleef u herhalen dat het pistool op uw maag/buik was gericht (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 67-68). Tenslotte legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over hoe het incident van september 2017 eindigde. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat men u had gezegd dat men u in het oog zou houden, dat u uw broer C.(...) diende over te dragen en dat ze u anders in een zak aan uw huis zouden bezorgen en dat u wel wist wat men hiermee bedoelde (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verklaarde u dan weer dat men u op het einde van het incident enkel had gezegd om goed zorg te dragen voor uzelf. U werd met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd. U antwoordde enkel dat men niet in staat is om letterlijk dezelfde antwoorden te geven omdat er zoveel is gebeurd (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 69-77). Deze uitleg kan opnieuw niet overtuigen. Omwille van bovenstaande tegenstrijdigheden en incoherenties rijzen er sterke twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot het incident van september 2017.

Vervolgens werd u gevraagd of u in de periode van september 2017 tot februari 2018 nog incidenten had meegemaakt. Uw antwoord hierop deed de wenkbrauwen opnieuw fronsen: 'er zijn veel incidenten geweest maar ik probeerde er geen aandacht aan te besteden'. U werd erop gewezen dat het weinig geloofwaardig is dat u in staat was om geen aandacht te besteden aan incidenten die volgden op het incident van september 2017, temeer daar u bij dit incident met een pistool zou zijn bedreigd, fysiek verwond zou zijn geweest en de boodschap mee zou hebben gekregen dat men u in het oog zou houden en men u in een zak zou afleveren voor uw huis als u uw broer niet zou overdragen. U nuanceerde nu uw eerder gegeven antwoord en liet optekenen dat u deze incidenten wel degelijk serieus nam maar dat u uit angst deze incidenten probeerde te onderdrukken (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 79 en 80). Wat er ook van zij, ook met betrekking tot deze incidenten in de periode van september 2017 tot februari 2018 legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 dat op een gegeven moment in deze periode een aantal mannen op moto's gestopt waren en u vervolgens naar 'm.(...)' vroegen en dat u hem moest aangeven. Zo niet zou u de gevolgen moeten dragen (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verwees u ook naar verschillende incidenten in deze periode van september 2017 tot februari 2018, maar u ontkende uitdrukkelijk dat er ooit een incident was geweest waarbij u op een directe wijze werd aangesproken door iemand. Dit is hoogst opmerkelijk. U werd vervolgens gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen in dit verband. U verklaarde nu dat dit incident daadwerkelijk is gebeurd, maar dat ze u niet 'face to face' hebben aangesproken maar wel al roepend vanop een zekere afstand (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 82-85). Deze uitleg kan uiteraard niet overtuigen. Bovendien is het in ditzelfde verband opvallend dat u van al deze verschillende incidenten, waarbij u onder andere ook briefjes of dreigings'en kreeg, geen enkel materieel begin van bewijs kan voorleggen, naar eigen zeggen omdat u al deze brieven of berichten onmiddellijk wegdeed. U lichtte toe dat u ze niet wilde bijhouden alsof het liefdesbrieven waren (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vraag 88). Nochtans had het niet zo moeilijk geweest om tenminste enkele van deze bedreigingen bij te houden zodat u uw verklaringen kon staven.

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over de vraag wanneer u precies met uw broers J.(...), W.(...) en F.(...) contact heeft gezocht naar aanleiding van de incidenten die u waren overkomen. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat u met hen pas in december 2019 contact had gehad en dat u hen dan pas inlichtte over de incidenten die u waren overkomen (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 daarentegen verklaarde u dat u na het incident van september 2017 eerst met uw broers F.(...), J.(...) en W.(...) bent gaan spreken, hen vervolgens inlichtte over hetgeen u was overkomen, waarop zij u vervolgens vertelden ook al gelijkaardige incidenten te hebben meegemaakt (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vraag 78). U werd later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen. U haalde aan dat u zich in december 2019 had beziggehouden met het proces van het veranderen van uw naam. U voegde eraan toe dat u in december 2018 contact had opgenomen met uw broers F.(...), J.(...) en W.(...). (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vraag 95). Ook deze toevoeging in verband met de datum van het contact met uw broers blijft tegenstrijdig met uw verklaringen in dit verband tijdens het vorig persoonlijk onderhoud, aangezien u het toen situeerde vóór februari 2018. Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat doorheen uw asielrelaas blijkt dat u sinds 2015 of 2016 en zeker vanaf het incident van september 2017 met de dood zou zijn bedreigd door onbekenden die u in het oog hielden en die van u eisten om meer informatie te verschaffen over uw broer E.(...), die bij hen bekend stond als 'M.(...)' of 'C.(...)'. Op verschillende momenten zouden er nog concrete contacten geweest zijn en telkens zou men u gewaarschuwd en bedreigd hebben. Zo ook zou dit het geval geweest

zijn naar aanleiding van het laatste incident dat u was overkomen op 19 december 2019. Het is evenwel weinig geloofwaardig dat men gedurende zoveel jaren zoveel geduld met u zou gehad hebben, dat men u telkens opnieuw bij confrontaties waarschuwingen meegaf en met de dood bedreigde zonder evenwel de daad bij het woord te voegen en dit terwijl u nooit enig gevolg heeft gegeven aan hun eisen om enige informatie te verschaffen over uw broer E.(...).

Omwille van bovenstaande redenen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens en die van uw familieleden en het feit dat u op een gegeven ogenblik werd geadopteerd. Deze zaken staat hier niet ter discussie. De videobeelden die u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 liet zien, verwijzen naar een incident waarbij een voor u onbekende man ongewild voor uw huis was gezeten en waarbij u hem opdroeg weg te gaan, waarna uiteindelijk de politie ter plekke was gekomen om hem te arresteren. In verband met dit incident dient te worden opgemerkt dat u dit hoegenaamd niet in de tijd kan situeren (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 13-21). Bovendien blijkt nergens uit deze beelden dat dit incident iets te maken heeft met de problemen die u in Colombia beweert te hebben gehad naar aanleiding van uw broer E.(...) die zich zou hebben ingelaten met criminele feiten in het kader van een guerrilla organisatie. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen.

Zowel uit de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 22 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie.2022_0927.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de opvolgers van de paramilitaire groeperingen en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo en Valle del Cauca. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van

de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Na een theoretische uiteenzetting van de aangehaalde rechtsbepalingen en -beginselen, betwist verzoeker de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing. Verzoeker gaat in op de diverse tegenstrijdigheden en besluit dat deze niet kunnen worden aangenomen en hoe dan ook niet kunnen leiden tot het besluit van de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Verzoeker besluit dat hij dient te worden erkend als vluchteling.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Verzoeker wijst in dit verband op zijn bijzonder profiel als broer van een voormalig guerrillalid, alsook op zijn regio van herkomst in Colombia. Verzoeker citeert in dit verband uit diverse rapporten.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een medisch attest van 4 oktober 2022 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) verzoeker legt inconsistente opeenvolgende verklaringen af omtrent de startdatum van de dreigtelefoontjes en achtervolgingen aan zijn adres en zijn verschooning hieromtrent kan niet overtuigen;
- (ii) verzoeker legt inconsistente verklaringen af aangaande het incident van september 2017, met name aangaande wie er toen precies bedreigd werd, waar deze bedreiging plaatsvond, op welk tijdstip dit gebeurde, over het dreigement ten aanzien van hemzelf en over hoe het incident precies eindigde;
- (iii) verder legt verzoeker merkwaardige verklaringen af over hoe hij de incidenten gedurende de periode van september 2017 tot februari 2018 ervoer, zijn verklaringen in dit verband opnieuw tegenstrijdig zijn met betrekking tot de vraag of hij al dan niet op directe wijze werd aangesproken en heeft hij geen enkel begin van bewijs van deze incidenten;
- (iv) verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af over de vraag wanneer hij precies met zijn broers J., W. en F. contact heeft gezocht naar aanleiding van de incidenten die hem waren overkomen;
- (v) het is niet geloofwaardig dat men gedurende verschillende jaren zoveel geduld zou hebben gehad met verzoeker, terwijl hij telkens opnieuw bij confrontaties waarschuwingen meekreeg en met de dood bedreigd werd zonder evenwel de daad bij het woord te voegen en dit terwijl verzoeker nooit enig gevolg heeft gegeven aan de gestelde eisen om enige informatie te verschaffen over zijn broer E.;
- (vi) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;
- (vii) er bestaat voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing geoordeeld als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Bleek immers dat u hier in België recent het slachtoffer bent geworden van een verkeersongeval waarbij u ernstige fysieke letsels heeft opgelopen. Omwille van deze reden werd besloten om het persoonlijk onderhoud dat op 11 november 2022 werd ingepland, te annuleren (zie administratief dossier). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 vroeg u of het voor u toegestaan was om af en toe rechtop te staan zodat u uw spieren soepel kon houden. U verklaarde uitdrukkelijk dat het niet nodig was om het persoonlijk onderhoud hiervoor stop te zetten, enkel om de mogelijkheid te krijgen om af en toe recht te staan (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 1 en 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat hij door een auto-ongeval in België verschillende lichamelijke letsels heeft opgelopen en dat dit hem ook zwaar emotioneel heeft getroffen. Hij verwijst daarbij naar het medisch attest van 4 oktober 2022 (verzoekschrift, stuk 3) en benadrukt dat hij moeite had om zich te concentreren.

Uit het voormelde medisch attest van 4 oktober 2022 blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, echter in het geheel niet dat verzoeker met psychologische problemen zou kampen ten gevolge van een verkeersongeval in België. Laat staan dat deze psychologische problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader zijn zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. In het medisch attest worden weliswaar lichamelijke vaststellingen gedaan bij verzoeker na een zwaar verkeersongeval, doch wordt besloten als volgt:

“Besluit / Diagnose:

1. Ernstig VKO zonder relevante letsels.

2. Multipel contusies en stijfheid te verwachten in het kader van het VKO.

3. Toevallige bevinding van retrocorporele massa thv D1 in het spinale kanaal op CT waarvoor advies tot verdere opvolging werd gegeven. Een MRI CWZ-DWZ met nadien consult neurochirurgie werd aangeraden. Zij wensen dit liever te doen dicht bij huis.”

Bijgevolg kan op basis van dit stuk niet worden opgemaakt dat verzoeker niet in staat was om zich te concentreren tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud.

Daargelaten verzoekers beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan niet blijken dat traumatische ervaringen en/of psychologische problemen hem zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Uit de notities van het tweede persoonlijk onderhoud blijkt immers dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofdte van verzoeker worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstonden bij het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het tweede persoonlijk onderhoud. Integendeel verklaart verzoeker bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud immers uitdrukkelijk dat het onderhoud niet moet worden gestopt maar dat hij gewoon af en toe moet rechtstaan (administratief dossier, CGVS d.d. 23 januari 2023 (hierna: CGVS II), p. 3).

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er nog andere bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt verzoeker niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker verklaart dat hij in 2015 of 2016 en zeker sinds september 2017 werd bedreigd door personen die hem informatie vroegen over zijn broer E., die actief zou zijn geweest als guerrillastrijder in samenwerking met een rijke familie. Na een incident in september 2017 besloot hij zich bij een andere broer te informeren over de activiteiten van zijn broer E. In december 2019 vond er nog een incident plaats waardoor verzoeker besloot het land te verlaten.

2.3.5.2. De Raad besluit na lezing van het administratief dossier, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.5.2.1. Vooreerst considereert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Zo verklaarde u zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als op het Commissariaat-generaal (CGVS) tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 dat het eerste incident plaatsvond in september 2017 (zie vragenlijst DVZ, vraag 5 en zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verklaarde u evenwel dat er reeds vanaf 2015 à 2016 dreigetelefoontjes en achtervolgingen waren geweest die u evenwel niet heel erg serieus nam (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 33-39). Het is erg opmerkelijk dat u hier niet

naar heeft verwezen voor de DVZ noch op het CGVS tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022. Bovendien doet uw uitspraak op het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 dat u dreigtelefoontjes en achtervolgingen niet echt serieus nam omdat u deze als een spel beschouwde, de wenkbrauwen fronsen."

Verzoeker zet in het verzoekschrift uiteen dat hij in de loop van 2015 dreigtelefoontjes begon te ontvangen, maar dat het eerste concrete incident zich situeert in september 2017. Hij geeft aan dat hij deze dreigtelefoontjes niet eerder heeft genoemd als concrete problemen omdat hij in 2015 immers niet vond dat hij het doelwit was omdat ze hem niet persoonlijk noemden. De Raad stelt vast dat verzoeker zich met dit betoog evenwel beperkt tot het louter volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het impliciet ontkennen van andere verklaringen (zoals afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS). Het herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen is evenwel niet van die aard om de vastgestelde incoherentie in zijn verklaringen te herstellen.

2.3.5.2.2. Voorts wordt in de bestreden beslissing pertinent vastgesteld:

*"Ook over het incident van september 2017 legde u tegenstrijdige en incoherente verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat u in september 2017 op een maandag omstreeks 22 uur onderweg was naar het huis van uw vriendin A.(...), (...) (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 legde u heel andere verklaringen af. Zo verklaarde u niet meer te weten op welke dag van de week het incident zich zou hebben voorgedaan (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023 vraag 44) en wist evenmin te zeggen hoe laat het incident zich ongeveer afspeelde. U wist wel te zeggen dat jullie nog geen avondeten hadden gegeten en dat het al vrij donker was. U vermoedde aldus dat het wellicht na 18.30 uur was (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 50-53). U verklaarde verder tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 dat jullie kwamen van het huis van A. in de Asturias wijk en dat jullie onderweg waren naar uw huis (zie notities van het persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 43 en 47),
(...)"*

Vervolgens verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 dat A.(...) net zoals u met een pistool werd bedreigd. U lichtte toe dat er met een pistool naar haar buik werd gericht terwijl bij u het pistool op uw borst was gericht (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verklaarde u dan weer uitdrukkelijk dat zij niet werd bedreigd met een pistool zoals het bij uzelf wel het geval was. U lichtte toe dat u op dat moment enkel aan A.(...) dacht en toen u zag dat ze haar niets aandeden, was het voor u ok. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022, bevestigde u inderdaad deze verklaringen te hebben afgelegd. U lichtte toe dat dit te wijten was aan uw emoties en herhaalde dat A.(...) niet met een pistool is bedreigd (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 62-66). De uitleg die u geeft om uw tegenstrijdige verklaringen te duiden, kan allerm minst overtuigen. Dat u omwille van emoties flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vraag of uw toenmalige vriendin al dan niet werd bedreigd met een pistool, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Ook in verband met het dreigement ten aanzien van uzelf legde u tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat men een pistool naar uw borst had gericht (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 dan weer verklaarde dat het pistool gericht was op uw maag/buik. Nadat u hiermee werd geconfronteerd, bleef u herhalen dat het pistool op uw maag/buik was gericht (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 67-68). Tenslotte legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over hoe het incident van september 2017 eindigde. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 verklaarde u dat men u had gezegd dat men u in het oog zou houden, dat u uw broer C.(...) diende over te dragen en dat ze u anders in een zak aan uw huis zouden bezorgen en dat u wel wist wat men hiermee bedoelde (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verklaarde u dan weer dat men u op het einde van het incident enkel had gezegd om goed zorg te dragen voor uzelf. U werd met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd. U antwoordde enkel dat men niet in staat is om letterlijk dezelfde antwoorden te geven omdat er zoveel is gebeurd (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 69-77). Deze uitleg kan opnieuw niet overtuigen. Omwille van bovenstaande tegenstrijdigheden en incoherenties rijzen er sterke twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot het incident van september 2017."

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat het incident in september 2017 plaatsvond op een maandag en dit om ongeveer 22 uur toen hij op weg was van het huis van A. naar zijn huis en niet andersom. Hij

meent dat zijn verklaringen in dit verband niet naar behoren zijn vertaald en hekelt dat hij geen opmerkingen heeft kunnen maken omdat hij geen kopie heeft ontvangen van de “eerste hoorzitting”.

De Raad merkt vooreerst op dat er hoe dan ook op moet worden gewezen dat noch uit de inhoud van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet, noch uit enige andere bepaling kan worden afgeleid dat het niet voldoen door de commissaris-generaal aan de vereisten van artikel 57/5^{quater}, § 2 van de Vreemdelingenwet en het niet verlenen van een termijn aan verzoeker in de zin van artikel 57/5^{quater}, § 3, derde lid, 2° en/of artikel 57/5^{quater}, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet zou (dienen te) worden gesanctioneerd met of op zich zou dienen te leiden tot een vernietiging van de door de commissaris-generaal genomen beslissing. Het niet naleven door de commissaris-generaal van de voormelde bepaling, heeft enkel tot gevolg dat het wettelijke vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals vastgesteld in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geen toepassing vindt. Bovendien werd verzoeker, zoals blijkt uit de stukken in het dossier, in de loop van de beroepstermijn op de hoogte gesteld van de inhoud van het volledige administratieve dossier, waaronder de kopie van de notities van zijn eerste persoonlijk onderhoud. Bijgevolg had verzoeker de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van het voorliggende beroep de nodige opmerkingen te formuleren over de notities van zijn eerste persoonlijk onderhoud.

Verder dient erop gewezen dat, blote beweringen zijnentwege buiten beschouwing gelaten, verzoeker niet *in concreto* aantoonde dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van vertaalproblemen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud die de vastgestelde tegenstrijdigheid zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen zouden zijn gehypothetheerd. Verzoeker verklaarde zowel bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS als op het einde dat hij de tolk goed begreep (administratief dossier, CGVS d.d. 14 juni 2022 (hierna: CGVS I), p. 1 en 11). Ook bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud geeft verzoeker aan dat het eerste persoonlijk onderhoud vlot is verlopen *qua* communicatie met de tolk (administratief dossier, CGVS II, p. 3, vraag 3). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat er zich tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. Uit de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd blijkt dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde dat hij in september 2017 op een maandag omstreeks 22 uur onderweg was naar het huis van zijn vriendin A.(...) (administratief dossier, CGVS I, vraag 103). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij inderdaad niet meer te weten op welke dag van de week het incident zich zou hebben voorgedaan en wist hij evenmin te zeggen hoe laat het incident zich ongeveer afspeelde, hij verklaarde verder dat ze kwamen van het huis van A. en dat ze onderweg waren naar zijn huis (administratief dossier, CGVS II, vragen 43, 44 en 47). Door in het verzoekschrift te volharden in één versie van zijn verklaringen, doet verzoeker geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Verzoeker vervolgt in het verzoekschrift dat zowel hijzelf als A. bedreigd werden met een pistool, dat het pistool bij hem op zijn borst werd gericht en bij A. op de buik en dat de mannen hem nadien opnieuw bedreigden stellende dat hij informatie moest geven over zijn broer of dat hij anders de gevolgen zou moeten dragen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich met dit betoog evenwel opnieuw beperkt tot het louter volharden in één versie van de afgelegde verklaringen en het bijgevolg (impliciet) ontkennen van een andere versie, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag de vastgestelde tegenstrijdigheden te vergoelijken.

Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief omtrent verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande de woonplaats van A. is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtuigend motief kan dan ook niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissing.

2.3.5.2.3. De Raad treedt voorts de commissaris-generaal bij waar deze nog op goede gronden overweegt:

“Vervolgens werd u gevraagd of u in de periode van september 2017 tot februari 2018 nog incidenten had meegemaakt. Uw antwoord hierop deed de wenkbrauwen opnieuw fronsen: 'er zijn veel incidenten geweest maar ik probeerde er geen aandacht aan te besteden'. U werd erop gewezen dat het weinig geloofwaardig is dat u in staat was om geen aandacht te besteden aan incidenten die volgden op het incident van september 2017, temeer daar u bij dit incident met een pistool zou zijn bedreigd, fysiek verwond zou zijn geweest en de boodschap mee zou hebben gekregen dat men u in het oog zou houden en men u in een zak zou afleveren voor uw huis als u uw broer niet zou overdragen. U nuanceerde nu uw eerder gegeven antwoord en liet optekenen dat u deze incidenten wel degelijk serieus nam maar dat u uit angst deze incidenten probeerde te onderdrukken (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023,

vragen 79 en 80). Wat er ook van zij, ook met betrekking tot deze incidenten in de periode van september 2017 tot februari 2018 legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 dat op een gegeven moment in deze periode een aantal mannen op moto's gestopt waren en u vervolgens naar 'm.(...)' vroegen en dat u hem moest aangeven. Zo niet zou u de gevolgen moeten dragen (zie notities persoonlijk onderhoud 14 juni 2022, vraag 103). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2023 verwees u ook naar verschillende incidenten in deze periode van september 2017 tot februari 2018, maar u ontkende uitdrukkelijk dat er ooit een incident was geweest waarbij u op een directe wijze werd aangesproken door iemand. Dit is hoogst opmerkelijk. U werd vervolgens gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen in dit verband. U verklaarde nu dat dit incident daadwerkelijk is gebeurd, maar dat ze u niet 'face to face' hebben aangesproken maar wel al roepend vanop een zekere afstand (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vragen 82-85). Deze uitleg kan uiteraard niet overtuigen. Bovendien is het in ditzelfde verband opvallend dat u van al deze verschillende incidenten, waarbij u onder andere ook briefjes of dreigsm's'en kreeg, geen enkel materieel begin van bewijs kan voorleggen, naar eigen zeggen omdat u al deze brieven of berichten onmiddellijk wegdeed. U lichtte toe dat u ze niet wilde bijhouden alsof het liefdesbrieven waren (zie notities persoonlijk onderhoud 23 januari 2023, vraag 88). Nochtans had het niet zo moeilijk geweest om tenminste enkele van deze bedreigingen bij te houden zodat u uw verklaringen kon staven."

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij na het incident in september 2017 bedreigingen via telefoon en brief ontving die hij ernstig nam en ten gevolge waarvan hij meermaals van telefoonnummer veranderde. Hij stelt dat hij echter uit angst en om zichzelf te beschermen deze gebeurtenissen onderdrukte. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zich met dit betoog te dezen beperkt tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen niet als een dienstig verweer kan worden aangemerkt en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissing.

Aangaande de inconsistentie in zijn verklaringen of hij al dan niet op directe wijze werd aangesproken in de periode van september 2017 tot februari 2018, merkt verzoeker in het verzoekschrift op dat hij op de vraag tijdens het tweede persoonlijk onderhoud of er in die periode "face-to-face" contact was geweest ontkennend heeft geantwoord, doch dat hij uitklaarde dat de mannen niet van hun motors zijn gestapt en zich op een afstand bevonden zodat er geen nauw contact is geweest. Verzoeker vervolgt dat het dus ging om een taalfout en niet om een tegenstrijdigheid. De Raad benadrukt dat het enkele gegeven dat de mannen niet van hun motors zouden zijn gestapt, geen afbreuk doet aan het gegeven dat zij verzoeker volgens zijn verklaringen tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud wel degelijk rechtstreeks hebben aangesproken in verband met m. en eisten dat hij m. aan hen zou aangeven (administratief dossier, CGVS I, p. 8, vraag 103), hetgeen hij bij confrontatie met de tegenstrijdigheden tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud overigens ook opnieuw onderschrijft (administratief dossier, CGVS II, p. 9, vragen 84-85). Dit in tegenstelling met zijn eerdere verklaring dat hij weliswaar via telefoonberichten en brieven werd aangesproken, doch niet *face-to-face* (administratief dossier, CGVS II, p. 9, vraag 83).

Verzoeker hekelt dat het CGVS hem tracht af te schilderen als een onserieus persoon die bedreigingen vergelijkt met liefdesbrieven en herneemt dat hij niet dacht Colombia ooit te moeten ontvluchten en daarom niet (voor)bereid was om documenten mee te nemen. De Raad wijst erop dat verzoeker zelf tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud de vergelijking maakt tussen de dreigberichten en liefdesbrieven om te verschonen dat hij ze niet heeft bijgehouden (administratief dossier, CGVS II, p. 9, vraag 89). Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift laat uitschijnen dat hij wel over documenten beschikte, doch niet (voor)bereid was om deze "*mee te nemen*", hetgeen in tegenstrijd is met zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud waar hij aangeeft deze berichten onmiddellijk te hebben verwijderd (*ibid.*). Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat om enig (begin van) bewijs voor te leggen met betrekking tot de door hem voorgehouden bedreigingen.

2.3.5.2.4. Aangaande de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aangaande het tijdstip waarop hij in contact trad met zijn broers J., W. en F., merkt verzoeker in onderhavig verzoekschrift op dat hij in februari 2018 de waarheid te weten kwam over zijn broer E. door zijn broer G., dat hij in december 2018 contact opnam met zijn andere broers en dat hij pas in december 2019 de adoptie- en naamsveranderingsprocedure afrondde waardoor G. boos op hem werd. Verzoeker beperkt zich te dezen echter opnieuw tot het louter volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Zoals hoger reeds aangestipt, kan het herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het impliciet ontkennen van een andere verklaring

niet worden beschouwd als een dienstig verweer om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen.

2.3.5.2.5. Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt:

“Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat doorheen uw asielrelaas blijkt dat u sinds 2015 of 2016 en zeker vanaf het incident van september 2017 met de dood zou zijn bedreigd door onbekenden die u in het oog hielden en die van u eisten om meer informatie te verschaffen over uw broer E.(...), die bij hen bekend stond als 'M.(...)' of 'C.(...)'. Op verschillende momenten zouden er nog concrete contacten geweest zijn en telkens zou men u gewaarschuwd en bedreigd hebben. Zo ook zou dit het geval geweest zijn naar aanleiding van het laatste incident dat u was overkomen op 19 december 2019. Het is evenwel weinig geloofwaardig dat men gedurende zoveel jaren zoveel geduld met u zou gehad hebben, dat men u telkens opnieuw bij confrontaties waarschuwingen meegaf en met de dood bedreigde zonder evenwel de daad bij het woord te voegen en dit terwijl u nooit enig gevolg heeft gegeven aan hun eisen om enige informatie te verschaffen over uw broer E.(...).”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij wel degelijk talrijke maatregelen trof om dergelijke bedreigingen te voorkomen en zich tegen zijn vervolgers te beschermen. Zo veranderde hij meermaals van telefoonnummer, is hij verhuisd, heeft hij zijn dagelijkse routine veranderd en is hij wettelijk geadopteerd teneinde zijn naam te veranderen. De Raad stelt evenwel vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, ondanks deze voorgehouden voorzorgsmaatregelen, nog steeds zou zijn geconfronteerd met directe bedreigingen aan zijn adres. Het is in de door verzoeker geschetste context dan ook niet aannemelijk dat zijn belagers – die hem meermaals met de dood bedreigden en wiens eisen hij niet inwilligde – hun dreigementen niet ernstig namen en deze doorheen verschillende jaren eenvoudigweg bleven herhalen. Deze vaststelling doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vrees.

2.3.5.2.6. Waar verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden nog op wijst dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud moeite had om zich te concentreren, hij emotioneel was en dit te maken heeft met zijn auto-ongeluk in België, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. Daargelaten verzoekers beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat traumatische ervaringen en/of psychologische problemen ten gevolge van zijn auto-ongeval in België hem zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. Zoals hoger reeds vermeld, blijkt uit de notities van het tweede persoonlijk onderhoud immers dat verzoeker tijdens dit onderhoud in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Bovendien werd door verzoeker op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoeker brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van zijn beweringen in dit verband, nu in punt 2.3.4. reeds is komen vast te staan dat in voormeld medisch attest slechts (lichamelijke) vaststellingen werden gedaan bij verzoeker na een zwaar verkeersongeval, waarbij werd geconcludeerd dat hij geen relevante letsels opliep.

2.3.5.3. Verzoeker wijst in het verzoekschrift tevens op zijn bijzonder profiel als broer van een voormalig guerrillalid en citeert in dit verband uit EUAA “Colombia. Country Focus” van december 2022. De Raad merkt op dat de eventuele vroegere bezigheden van verzoekers broer E. op zich niet volstaan om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers niet dat het loutere profiel van familielid van een vroeger guerrillalid op zich volstaat om een gegronde vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hiertoe, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.5.4. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.5.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

2.3.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Colombia.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen waarbij wordt geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk maken dat hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn vermeende problemen ten gevolge van de vroegere activiteiten van zijn broer E. voor guerrillastrijders.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

2.3.6.3. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk is verbeterd, mede onder impuls van de veiligheidspolitiek die werd gevoerd door president Uribe en vervolgens werd voortgezet door president Santos. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand tussen de regering van president Santos en de Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – Ejército popular (FARC-EP) beëindigde de 50-jarige burgeroorlog en had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN, van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren.

De confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden, worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen.

Zowel uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”* van september 2015, als de COI *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 22 september 2022 komt duidelijk naar voren dat het geweldniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de opvolgers van de paramilitaire groeperingen en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo en Valle del Cauca. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden (‘massacres’), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio’s van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.”

Zoals reeds vermeld, wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet aldus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en grootsteden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op zijn verklaringen over zijn herkomst in Colombia, moet de veiligheidssituatie in de stad Medellín, in het departement Antioquia, waar verzoeker van zijn zeven jaar tot aan zijn vertrek uit Colombia verbleef (administratief dossier, ‘verklaring DVZ’, vraag 10), worden beoordeeld.

Op basis van de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat in de grootstad Medellín geen sprake is van een gewapend conflict. Het aanwezige geweld wordt er daarentegen gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Dit crimineel geweld is geïndividualiseerd en doelgericht van aard, met onder meer interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. Dit geweld kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en is bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité* (GK)).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift is immers dezelfde, dan wel ligt in dezelfde lijn, als de informatie waarop voormelde analyse is gesteund.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in de stad Medellín, in het departement Antioquia is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. In zoverre verzoeker, waar hij in het verzoekschrift de schending aanvoert van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”* en van *“het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*, doelt op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient te worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET